

SĄD WOJEWÓDZKI
WYDZIAŁ III KARNY
ul. Przy Rondzie 7
30-065 Kraków

P O S T A N O W I E N I E
=====

dnia ...23...września.1993.r....

Sąd Wojewódzki w Krakowie, Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący: .SSW. Rafał Kieta.....

Sędziowie: SW Tomasz Duski.....

SW Beata Barylak-Pietrzkowska /spt.....

Protokolant: Małgorzata Rogóż.....

przy udziale Prokuratora Wojewódzkiego .Bożeny Pułaskiej.....

po rozpoznaniu na posiedzeniu w sprawie:

Juliana Wójtewicza ur. 19.02.1927 r. w Porąbce Uszewskiej.....

s. Michała i Anieli z.d. Musiał.....

skazanego //p// wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Rejonowego w Krakowie.....

z dnia 19.10.1953 r. - sygn. akt. Sr 60/53.....

w przedmiocie stwierdzenia nieważności orzeczenia w trybie ustawy
z dnia 23.01.1991 r. /Dz.U. nr 34, poz. 149/

na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 13.....

ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń
wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz nie-
podległego bytu Państwa Polskiego /Dz.U. nr 34, poz. 149/

279

- 2 -

postanawia :

- I. stwierdzić nieważność wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 19 października 1953 r. - sygn.akt. Sr 60/53 w zakresie zarzutu opisanego w punkcie I-szym, dotyczącym skazania z art. 86§2 KKWP ;
- II. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

U Z A S A D N I E N I E :

Zważywszy, iż zarówno opis czynu przypisanego Julianowi Wójtowiczowi, jak i przyjęta kwalifikacja prawna z art. 86§2 KKWP, a nadto całość materiału dowodowego oraz oświadczenie wnioskodawcy wskazują, że J.Wójtowicz dopuścił się przypisanego mu czynu, działając na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, co stanowi przesłankę z art. 1. ust. 1. cytowanej ustawy - należało orzec jak na wstępie.

O kosztach orzeczono na mocy powołanego przepisu.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

[Signature]
Sekreciarz

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 95 r. 199 ... r.

Sąd Wojewódzki *) w Słupsku w II Wydziale Karnym w składzie:
Rejonowy
XXXXXXXXXX

Przewodniczący - Sędzia *) SW Andrzej Dymalski /spr./

Sędziowie SW Hanna Maciejewska-Mystek

Lawnicy SW Dariusz Dumanowski

Protokolant sekr.s. Marzena Łęcka

przy udziale Prokuratora Prok. Wojew. W. Mieszczankowskiego po rozpoznaniu

w sprawie przeciwko Julianu Wójtowicza

oskarżonemu *) o przestępstwo

skazanemu

wniosku *)

z urzędu

w przedmiocie odszkodowania i zadośćuczynienia

na podst. art. 8 ust.1 i art. 13 ustawy z 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne
orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz
niepodległego bytu Państwa Polskiego o s t a n a w i a

1. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Juliana Wójtowicza syna Michała urodz.

19 lutego 1927 roku w Porębie Uszewskiej - 32.120 zł /trzydzieści dwa

tyśiące sto dwadzieścia/ z ustawowymi odsetkami od dnia prawomocności

postanowienia,

2. w pozostałej części powództwo oddala,

3. kosztami postępowania w sprawie obciążyć Skarb Państwa,

U z a s a d n i e n i e

Wniosek Juliana Wójtowicza także co do wysokości żadanego odszkodowania

i zadośćuczynienia w znacznej części jest zasadny. Wyrokiem Wojkowego Sądu

Rejonowego w Krakowie z 19.X.1953 r. Julian Wójtowicz skazany został z mocy

art. 86 § 2 kk W.Pol. na 8 lat więzienia, utratę praw publicznych na 3 lata

i przepadek całego mienia. Postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Krakowie

*) Zbędne skreślić

281

z 23.IX.1993 r. III Ko 537/92 stwierdzono nieważność wyroku Sr 60/52.

Z wymierzonej kary poszkodowany odbył jej część od 5 maja 1952 r. do 17 lutego 1955 r. a więc 33 miesiące i 12 dni /akta Sr 60/53/. Szkoda, jaką Julian Wójtowicz poniósł wynika przede wszystkim z pozbawienia go dochodów, jakie osiągałby na wolności. Żądana przez powoda kwota 340 zł za każdy miesiąc pobytu w więzieniu nie jest kwotą wygórowaną i jest to 50 % średniego miesięcznego wynagrodzenia w IV kwartale 1994 r. Mając to na uwadze zasądzono tytułem odszkodowania 17.220 zł. Jak wynika z zebranego materiału dowodowego w śledztwie, a także w czasie odbywania kary wobec poszkodowanego stosowano szczególnie drastyczne formy przymusu fizycznego i psychicznego. Był bity do utraty przytomności. W zimowej porze był przetrzymywany jedynie w bieliźnie w pomieszczeniu wypełnionym wodą. W celi nie było szyb w oknach, pozbawiony był należytego okrycia. Polewany był wodą. Znęcanie psychiczne polegało na znieważaniu obelżywymi słowami, kpieniu z religii, jego stanu kapłańskiego. Po wyjściu z więzienia był nadal szykanowany. Wzywany na przesłuchania, dokonywano u niego bezzasadnych rewizji, nie pozwolono mu na nauczanie religii, nie mógł pełnić funkcji proboszcza. Mając powyższe na uwadze uznano za zasadne dla poszkodowanego tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwotę 9.900zł co stanowi równowartość 300 zł za każdy miesiąc pobytu w więzieniu. Dodatkowo zasądzono na rzecz powoda 5000 zł za utratę zdrowia. Jak wynika z przedłożonego zaświadczenia lekarskiego, poszkodowany choruje na encefalopatię pourazową, gruźlicę i miażdżycę rozsianą. Powyższe schorzenia mają ścisły związek z pobytem poszkodowanego w więzieniu /k.3/. Mając powyższe na uwadze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz Juliana Wójtowicza 32.120 zł. W pozostałej części powództwo jako zbyt wygórowane oddalono.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 13 ustawy z 23.II.1991 r.

Za zgodność z oryginałem

Sekretarz Sądowy